

Denge Ve Dengesizlik Süreçleri 22

– Bayram KAYA · 23 Ekim 2017

Din adamı, Tanrı adamı; yani Tanrı insanı da değildir. Tanrı düşüncesini ve Tanrı duygusunu yaşamak insanın Tanrı adamları aracılığıyla yaşayacakları bir şey değildir. Aksine Yüce Tanrı düşünceli duygu; kişilerin kendisi ile Yüce Tanrı arasındaki insanca bağlantı oluşla, olasıdır. Yüce Tanrı ile insan arasında kimse giremez, girmemeli. Girmemelidir de. Aracılar peygamber de olsa bu böyledir (istismardır).

Yüce Tanrı ile kişi arası özeldir. Özneldir. Yüce Tanrı ile kişi arası başka kişilere kapalıdır. Bu alan bir başkasının tavassut ve aracılığıyla oluşamaz. Olamaz. Olmamalı da. Oluyorsa bu sizle Yüce Tanrı arasında bağıntı değildir. İşin özüne aykırıdır. Böyle bir durumun bağıntısındakiler sizle Yüce Tanrı arasında, yedeklerdir. Bu, sizin yedekler tarafından senkron anmanızdır. Ayarlanmanızdır. Bu sizle Yüce Tanrı duygunuzun sömürü ve istismardır. Sizin istismarcılarla istiskal edilişinizdir.

Yüce Tanrı'yı bilip; duygu ve düşüncesini duymanız yeterlidir. Yüce Tanrı şudur demek veya şu değildir demek tamamen aldatmadır. Yüce Tanrı sonsuz ve sınırsızdır. Başkaca bilip, duymanız gereken bir şey yoktur. Siz sonsuz ve sınırsız olanı duygu ve düşünmeniz olmakla dilediğiniz gibi düşünüp; siz duygu ve düşüncenizle sınırlı olursunuz. Yüce Tanrı anlayışını sınırlamak kimsenin haddine değildir.

Ama kişiler bir anlam oluşturabilmek için düşünsel ve duygusal çivlayışlardan kaçınmak için enerji stratejisi için; en kısa yoldan kararlı duruma geçmek için vs. kendi anlayışları içinde Yüce Tanrı anlayışlarına sırlama getireceklerdir. Yüce Tanrı'nın kendisi olmayan bu sınırlamalar da kaçınılmaz olukla değişken olacaktır.

Sınırlı olan, sınırlanan bu duygu ve düşüncelerin içinde olmakla sizsiniz. Duygu ve düşünceniz de zaten Yüce Tanrı'nın bizatihi oluşu değildir. Duyduğunuz, duyacağınız, öğrendiğiniz; öğreneceğiniz de Yüce Tanrı'nın kendisi değildir. Size. Yüce Tanrı ayarı verişle; yüce Tanrı'nın "ne olması gerektiğini" söyleyen din simsarı olan kimi, alçaklardır. Hilecidir. Dost değil Yüce Tanrıdan sizi koparanlardır.

Asla Yüce Tanrı düşüncesi ile aldatılıp ta, Yüce Tanrı ile ıskata uğratılmayınız. Çünkü Yüce Tanrı aldatan olmadığı gibi dilediğiniz gibi Yüce Tanrı duygu ve düşüncesini taşımanızla da Yüce Tanrı sizler üzerinde, kendisiyle sizleri ıskat eden değildir (sizleri susturan-konuşamaz eden-korkutan değildir).

Yüce Tanrı anlayışı birlikte olanla, birlikte giden değildir. Yüce Tanrı'nın tanınmışlığı ve bu tanınmışlığın veren duygu; düşüncelerin sağlama ve kaçınması içinde olmamız; kendimize bir karinedir. Bu karinenin dışta diğer kişilerle senkron oluş bağıntısı yoktur. Zaten olmamalı da. Enfekte ve istismar olmaktan öte hiçbir kıymet ifade etmez.

Bu nedenle üreten ilişkiler gibi sosyal oluş gibi senkronla olmamız gibi Yüce Tanrı düşünmeli duyguların aynıyla eşzamanlı olamayız. Üretim ve sosyal oluşun yasaları Tanrı anlayışlı duygu ve düşüncelerimizin yasası olamazlar. Bu nedenle kişilerle kişiler arası senkronlu olmayı gerektiren her hangi bir durum da yoktur.

Siz de Kendi Tanrı anlayışınızı; başkasına ayar yapmak için söyleyip; Yüce Tanrı teveccühümüz olanı aldatma ve iskat üzerine söylemeyeceğiz. Yüce Tanrı ile aldatan alçaklardan olmayacağız. Yüce Tanrı duygu ve düşüncesi karanlığınıza aydınlık; aydınlık sandığınız yerlere de karanlık (bilinmezle bilinmeye yol olacak) olan noktalar oluşturmaktadır. Ki Yüce Tanrı düşünülü duygu ve mutluluğu tadan, olabilelim.

Kâr sahipli, hayırlı kazanç ehli (!) paranın sanal olukla artan; azalan saymaca yanı üzerinde entrikalar oynarlar. Üretmediği halde bir liralık değiştirme değeri olan ürün niceleyicisi, yine bir liralık değiştirme değeri olması gereken paranın saymaca yanıyla satın alınır. Satın alınan bir liralık üretimin değiştirme değeridir. Kolay takas için değiştirme değeri yerine geçen para; yine bir liralık ürün gibi davranmak zorundadır.

Satın alınan ürün satmak için satın alınmıştır. Bu kural başlangıç ekonomili üretim hareketinin bilip tanıdığı ile olması gereken zorunluluk değildi. Aksine sömürü oyunuydu. Takas değiştirme değeri olan bir lira olan mütekabiliyetle değişim olan süreç üzerine alma satma enfeksiyonu biner. Mütekabiliyet zinciri kopar. Araya al sat olan ticaret kurnazlığı girer. Ticaret mütekabiliyete değil alçak basınçlı eksik olan muhtaçlıklara seslenir.

Mütekabiliyet esasına göre bir lira olması gereken reel değer, tüccar al sat mantığına göre üç lira olur. Bu şu demek. Mütekabiliyete göre karşı emek gücünün sağlaması olan bir liralık mütekabiliyet değeri; al sat hilesiyle gerçek değerın üçte bir değere geriletmiştir. Para üç lira olmuştur ama ortadaki ürün bir tanedir. Para üç lira olmakla; tüccar sattı diye kundura da üç tane kundura olmamıştır.

Üreten kişi mütekabiliyet esasına göre biri birimi, bir lira olan takas değiştirme değeri üretiyordu. Oysa şimdi bir liralık mütekabiliyet sağlamak için üç tane ürettiği zaman; bir birim mütekabiliyete denk sağlama yapacaktır. Bu da paranın kâr, kur ve enflasyon vs. oyunu olup üretmeyi bedava yaşatma oyunudur. Siz üretmeyen kişilere sanki üreten grup içindeymiş gibi mütekabiliyet esasına göre üretiyordunuz. Onlarda hak etmedikleri payı; mal sahipliği! Kâr! Finansör! Rant, kira, gelir vs. oluş adı altında köleci meşruiyetle alıyorlardı.

Karşı taraf üreten bir liralık malı mütekabiliyet esasına göre değil de al-sat olan kâr basıncı altında üç liraya almakla süreç dengesizleşiyordu. Mütekabiliyetle olan takas esasına göre alınan ürün, kâr adı altında, ticaret adı altında; helal kazanç adı altında çalınan iki pay kadar kullanım değeri; karşı sektör karşılamasına yetmiyordu.

Karşı sektör bir birime bir birim olması gereken üretim hareketi yerine; bir birime karşılık asalaklar için iki birim daha üretmekle, ancak bir birimlik mütekabiliyet olanı karşılar oluyordular. Soygun buradaydı. Yani bir sektöre bir kundura ürettiğiniz zaman kundura sektöre gitmeden daha sektör dışı asalaklara gidiyordu. Ama size dönen karşılığı yoktu. Size dönen karşılığın (zorunluluğun) olabilmesi için iki birim daha üretmeniz gerekecekti.

Peki bir birim, bin birime; bin birim de bir birimlere yetiyorken; neden üç birim üç birime yeter olmuştu? Yani üreten sektörler nüfusu bir birim iken; neden üreten sektörler nüfusu üç birimmiş gibi üretim yapıyorduk? İşte bu kâr, zarar, hayırlı kazanç, hayat pahalılığı, enflasyon, arz talep gibi abidik gubidik işler için üretim yapıyorduk. Üretim hareketi solucanlarını, sülüklerini besliyordu da ondan.

Bir birimi üretenler; asalak olan sektör dışı enfeksiyonlara da üretiyorlardı da ondan. Bir dahaki sefere üreten bir birimi bir liraya değil de üç birimi bir liraya üretecek demektir. Ya da paranın saymaca yanı olan oyunuyla; üç liranız, bir birimlik değeri ürettirmiş olacaktı. Bir birime bir birim denkliği üç birim üretmeye bir lira denkliği olmakla üretim sektörü dışında kalanlara sömürülüyordunuz. Üretim, bir birime bir birim (bir lira) olması gerekirken; üç birime bir lira olur. Diğer iki birim enflasyon (sömürü) payı olukla sektör dışı asalaklara gitmektedir. Üreten sektör üç birimi değil yine bir birimi tüketiyordu.

Nasıl solucan vücudunuzun yaşam sağlığına katılan bir unsuru olmamakla beslenme zincirinize katılır. Siz bir birimle beslenecekken yetmez olur. Solucan nedenle siz dışarda iki birim besin alırsınız. Ama siz dışarıda iki birim besin almanıza rağmen size yine iki birim besinin bir birim besini size yeter.

Sektörler de mütekabiliyet esasına göre sektörler kadar olan bir birim üretir. Sektör dışı asalaklar nedeniyle bu bir birim üreten sektörler yetmez. Sektörler mütekabiliyet esasına göre birbirilerine yetiştirmek için üretmeye devam eder. Üretmeye devam eden süreç üç birimle doyumluğa erişince istop eder. Bunun nedenini de düşünmez. Düşünürse devreye El girer. Sömürü yasaları girer.

Ve süreç ,siz beş birim de, on birim de üretseniz; üreten sektöre göre olmakla on birim içinde tüketeceğiniz yine bir birimdir. Dokuz birim mütekabiliyet payı değil; El payı olukla asalak efendilerindir. Üreten sektörler on birim üretmekle; üreten sektörün kullanımı on birime çıkmıyordu. Üreten sektör yine bir birimle doyumluğa erişiyordu.

Asalaklar üreten sektör dışında olmakla size oyun oynayıp ürettiriyordu. Satmak, hizmet, ulaştırma ticaret gibi dıştan alaka süreçler zaten mütekabiliyet içinde olmakla kâr, kazanç, zarar olmamakla sektörün içindedir. Ulaşım hizmet gibi üretim hareketi içindeki sektör unsurları; kâr, kazanç, zarar enflasyon gibi etkilerle ticaret ve hizmet, helal kazanç diye ikinci kez üretim sektörüne dıştan alaka oluyorsa bu sömürüdür. Çünkü hizmet ve ulaşım sektörünün üretim hareketi içindeki katkısı kar zarar helal kazanç olmaksızın; üretim hareketi içine mütekabiliyet esası oluşuyla yansır. Üretim hareketi içine girmiştir. Hiçbir üretim hareketi kârı, hayırlı kazancı hesap ederek bu hesabı mütekabiliyet esası içine

almazlar; almamışlar ve alamazlar da.

Din adamlarının binlerce kitap yazmaları da üreten ilişki asıllı, bilimseli olmamakla; üretim hareketi mütakabiliyet ligi esası içinde hiç bir şey ifade eder değildir. Lümpen sınıf içinde olan, şans oyunu düzenleyiciler; fal ve yıldız bakıcılar; medyumlar, büyücüler vs. de binlerce cilt kitap yazarlar. İsteseler yazılanın daha da fazlasını yazarlar. Ama üretim hareketi içinde karşılık olmamakla ne ifade ederler?